

som museet agter at engagere sig i for at leve op til sit ansvar, skal fremgå af museets arbejdsplan.

En egentlig fastlæggelse af ansvarsområder er blevet aktualiseret for så vidt angår de arkæologiske fagområder, efter at administrationen af naturfredningslovens § 49 er blevet tilbageført til rigsantikvaren med virkning fra 1. januar 1983 (jfr. kap. 6), men er også påkrævet inden for de fleste andre fagområder, som museerne beskæftiger sig med.

Specialiseringen af museerne vil i mange tilfælde kunne medføre, at disse med hensyn til varetagelsen af deres særlige ansvar kommer til at arbejde på steder, der ligger uden for deres traditionelle virkeområder, og det forudses, at der i sådanne tilfælde vil være behov for indgåelse af samarbejdsaftaler museerne imellem. Indholdet af sådanne samarbejdsaftaler skal ligeledes fremgå af museernes arbejdsplaner.

Til nr. 4

Bestemmelsen er uændret i forhold til den gældende lovs § 4, stk. 1, nr. 3.

Ved vurderingen af om et museum opfylder kravet om en »rimelig standard« har man efter den hidtidige praksis lagt vægt på, om museets samling og den dertil knyttede virksomhed udfylder en plads eller opfylder en ikke allerede eksisterende funktion i det regionale eller nationale museumsvesen. Det er tillige indgået i vurderingen, at museet skal råde over et personale, der kan sikre varetagelse af samlingen og den øvrige museums- virksomhed. En sådan varetagelse indebærer, at der til stadighed blandt andet foretages indsamling og formidling af dokumentationsmateriale, registrering, bevaring, herunder konservering og en sikring af magasinforhold. Desuden har man lagt vægt på, at museet skal have egnede lokaler og det nødvendige tekniske udstyr.

Hvad angår kravet om et forsvarligt økonomisk grundlag har man ved den hidtidige praksis taget udgangspunkt i, om museets økonomi var baseret på et sikkert tilskudsgrundlag, der kan sikre museet et rimeligt driftsniveau. Det er således hidtil gennemgående blevet anset for nødvendigt, at nye museer rådede over et årligt driftsbudget i størrelsesordenen 440.000 kr. (1983-niveau, ekskl. statstilskuddet).

Bestemmelsen i den gældende museumslovs § 4, stk. 1, nr. 4, foreslås udeladt. Efter denne bestemmelse skal planer til bygningsmæssige ændringer af museets lokaler eller til nybygning forelægges ministeren for kulturelle anliggender til udtalelse. Sigtet med denne bestemmelse har været at opnå

en bygningsmæssig og museumsteknisk bedømmelse, derimod ikke en æstetisk vurdering af museernes ombygnings- og udvidelsesplaner.

Begrundelsen for, at bestemmelsen om museernes bygningsmæssige ændringer ikke foreslås gentaget i dette lovforslag er, at den i sin nuværende udformning må bedømmes som for omfattende i forhold til, hvad der var hensigten med bestemmelsen. Det har derfor også i praksis vist sig vanskeligt at leve op til disse krav såvel for museerne som for museumsnævnet.

En egentlige bygningsmæssig vurdering af museernes ombygnings- og udvidelsesplaner bør varetages af bygningsmyndighederne.

Derimod vil museumsnævnet som hidtil over for de tilskudsberettigede museer have til opgave at påse, at betingelserne for at bevare statstilskud er opfyldt. Nævnet kan i den forbindelse foretage en museumsteknisk bedømmelse af museernes lokaler.

Museernes forpligtelse til at sikre forsvarlige opbevaringsforhold for museumsgenstandene følger dels af bestemmelsen i § 2 om museernes opgaver, dels af kravet om »en rimelig standard«.

Statens Museumsnavn kan som hidtil yde museerne museumsteknisk rådgivning i konkrete tilfælde, jfr. § 22, stk. 1, nr. 8, ligesom nævnet fortsat kan udarbejde vejledninger i museumsarbejdet, herunder f.eks. om museumsgenstandenes opbevaring, sådan som det er sket i den »Bevaringshåndbog«, som er under udgivelse.

Til nr. 5

Selv om den foreslåede lovbestemmelse er ny, må den antages at være et udtryk for den praksis, der i almindelighed er gældende ved museerne.

Bestemmelsen skal ses i sammenhæng med den pligt til »bevaring« af museumsgenstandene, som følger af formålsbestemmelsen i § 2. I den forbindelse henvises tillige til spørgsmålet om en mulig beskyttelse af museumsnavnet, som er omtalt under bemærkningerne til § 2.

Også i tilfælde af museumsinstitutionens ophør er det sikret, at genstandene kan forblive inden for det samlede danske museumsvesen og dermed fortsat være i offentlig dansk eje, jfr. ophørsbestemmelsen i § 16.

Bestemmelsen er ikke til hinder for deponeringer. Dette gælder blandt andet deponeringer på andre museer og deponeringer på offentlige institutioner, f.eks. kommunale institutioner.

Ved udformningen af bestemmelsen har man været opmærksom på det særlige samarbejde, der